

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Øieblikket Nr. 3

Citation: Kierkegaard, Søren: "Øieblikket Nr. 3", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 13*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 1. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-oi3-txt-shoot-id2c836724-3ace-487a-8a91-82160a571b4f.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 13

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Er det forsvarligt af Staten, christeligt, at vildlede Folket, eller at vildlede Folkets Dom om hvad Christendom er?

Naar vi tage det blot Menneskelige, og lade det Guddommelige (Christendommen) af Syne, er Forholdet dette: Staten er den høieste menneskelige Instants, er, menneskeligt, det Høieste.

Folket, og den Enkelte i Folket lever derfor saaledes, at Alt hvad der bærer et nærmere Mærke af at være af Staten bekræftet, sanctioneret, autoriseret, Alt hvad der, i den monarkiske Stat, er mærket »kongelig« ansees for at være et Mere end det Samme uden dette Tillægsord, der afgiver, ved Statens Mellembestemmelse, en Betyggelse (Garantie) for at her er Noget man kan forlade sig paa, Noget man skal respektere.

Saaledes lever et Folk; og det er ønskeligt, at det lever saaledes; thi dette forholder sig til at være stille og rolig Undersaat, der hviler i Tillid til Staten. Men saaledes lever et Folk; fra Morgen til Aften faaer den Enkelte i Folket uafbrudt Indtrykket heraf, hans hele Tankegang er sammenvoxet med denne Forestilling om hvad der er kongeligt, hvad der er autoriseret af Staten. Selv i de mindste Forhold griber denne Betragtningssmaaede ind; den Næringsdrivende, Professionisten o. s. v. mener ved at faae Tilladelse til at anbringe Tillægsordet »kongelig« at gjælde mere end Den, der ikke har dette Tillægsord.

Lad os nu vende os til Christendommen. Den er det Guddommelige og *det* Guddommelige, der just fordi det i Sandhed er det Guddommelige, for ingen Priis vil være et Rige af denne Verden, tværtimod vil, at den Christne skal vove Liv og Blod for at afværge, at den ikke bliver et Rige af denne Verden.

Og dog paatager Staten sig, under Navn af Lærere i Christendom, at anbringe 1000 kongelige Embedsmænd!

Christeligt hvor vildledende! Folket lever og aander, som sagt, i den Betragtning, at det kongelig Autoriserede er det Mere, mere end det der ikke er kongelig autoriseret. Folket anbringer altsaa ogsaa dette her, har mere Respekt for en kongelig autoriseret Lærer i Christendom end for en som ikke er det, og betræffende de kongelig autoriserede igjen mere Respekt i samme Grad som de ere mærkede af Staten, have høiere Rang, flere Ordener, større Indkomster.

Hvilken Grund-Forvirring, det er (som man taler om at radbrække et Sprog) at radbrække Christendommen, eller at bagvende den, at vende den aldeles om, eller paa en fiin Maade at praktisere den udenfor: under Skin af Christendom lever man Hedenskab!

Nei, da Christendommen just er Modsætningen til Riger af denne Verden, Ueensartetheden, saa er det, ikke at være kongelig autoriseret det Sandere. Det at være kongelig autoriseret kan være – en Nemhed, en Magelighed, en Beqvemmelighed for Præsten: das ist was anders; men, christeligt, er det: Misrecommendation, og er det i samme Grad som man efter Statens Rangforordning er høiere paa Straae, har flere Ordener, større Indkomster.